

pamětník: Marie Čálková

žáci FZŠ Tábořská Praha 4: J. Regeti, D. Jonáková, K. Keslová, J. Čapková, D. Šindler

paní Čálková: no tak to byl takovej zážitek až mám husí kůži po těle

Jeník: Paní Marie Čálková se narodila v roce 1927. Válečná léta prožila v Praze.

V květnu roku 1945 se jako každý den vracela z práce. Vystoupila z tramvaje a zamířila do sladovny kde bydlela. Cestou viděla, jak Češi sundávají německé cedule. Pražské povstání začalo.

paní Čálková: A najednou přišla od toho německého osazenstva výzva že musíme do sklepa tak jsme šli do sklepa a tam za námi zavřeli a teď jsme vůbec nevěděli co se děje nahoře.

Danča: Nejistota byla nesnesitelná. Co bude dál? Rodina chtěla vědět, co se děje. Naštěstí tatínek pracoval ve sladovně jako strojmistr a budovu dobře znal. Vzal svou dceru na střechu.

paní Čálková: A tam jsme až vylezli a tam jsme viděli na celý ty Dejvice a tam jsme viděli jak jsou povalený tramvaje jak lidi vytrhávali koleje aby ty tramvaje nemohly jezdit jak se sundávají ty cedule dvojjazyčný a teď jsme ale viděli jak se kouří kde je staroměstské radnice

Klárka: Když se vracela ze střechy do sklepa za ostatními, zaběhla paní Čálková do jejich bytu. A nastalo zděšení:

paní Čálková: A viděla jsem jak u nás v koupelně přes vanu je rozkročený Němec a z okýnka, co je v koupelně nad vanou, má vystrčenou flintu ven, já jsem se bála a utíkala jsem zpátky do toho sklepa, nevěděli jsme jestli se dožijeme druhého dne

David: Rodině se naštěstí nic nestalo a všichni přečkali v bezpečí ve sklepech.

paní Čálková: Pak jsme mohli ze sklepa ven vrátit jsme se domu a tam jsme měli po zdech od kulek d'olíky

Josefka: Paní Čálková zažila opravdu mnoho těžkých chvil, ale po celý život si zachovala životní optimismus. A co nám poradila do života?

paní Čálková: život jde dál ať se děje co se děje ten se nezastaví...a je potřeba se na to tak dívat protože nepomůže dát ruce do dlaní a naříkat...